

Notícies de l'entitat

Nit del tango

MONTSE RODÓ

El 23 de juliol passat va tenir lloc a la terrassa de la rectoria la segona edició de «Les Mil i Dues Nits a la Fresca». Amb ganes de consolidar la fórmula poètica i musical, el col·lectiu Lectures en Veu Alta va organitzar aquest any la Nit del Tango.

Comptant amb la complicitat i la saviesa musical de Jorge Sarraute, argentí nascut a Azul que viu a casa nostra des de fa molts anys, es va confeccionar un programa amb el tango com a protagonista i amb alguns escrits i poemes que giren entorn seu.

El tango va néixer a finals del segle XIX a l'Argentina amb la trobada de músiques i cultures diverses que portaven els immigrants i la gent de classe humil que buscava fortuna i s'instal·lava als suburbis de les ciutats. Les lletres de tango poden interpretar-se com a poemes per la força de les seves metàfores, per la seva estructura i per l'essència del seu contingut: són retrets i planys que acompanyen la nostàlgia dels protagonistes, gairebé sempre masculins.

J. L. Borges deia que “el tango és prostibulario”. A *Barcelona, tercera pàtria del tango* (Quaderns Crema. 1990), Patricia Gabancho i Xavier Fabrés van escriure: “El bordell era, com arreu, lloc de trobada, festa i tertúlia. El tango va ser l'amenització de l'espera. Va néixer com a ball, amb una música senzillíssima, poc instrumental i amb una coreografia complexa que no admetia la improvisació. El tango va ser la sublimació de l'antic i ja desfasat duel de carrer amb ganivet que protagonitzaven els

Fotos:
Ramiro

taitas: “Y duelos a cuchillo / le enseñaron a bailar”, com diu la milonga.

La Nit va començar amb la introducció musical a càrrec del duo format per Jorge Sarraute al piano i veu i per Dario Polonara al bandoneó. L'actor Miquel Gelabert, amb veu poderosa, va llegir algunes lletres de tangos d'autors com Homero Manzi, Horacio Ferrer o Nolo Fernandez. També un fragment de Rayuela de J. Cortázar, el poema “Tango” de J.L. Borges i “Confessió”, un poema de la Marta Pessarrodona.

Al segon bloc musical, Jorge Sarraute va convidar a la cantant i clarinetista Carola Ortiz, resident a Argentona, a cantar dos emotius tangos: “En esta tarde gris” i “Volver”, i Martí Serrano, el nostre jove i prometedor saxofonista, a tocar “Oblivion” el mític tango-jazz d'Astor Piazzola.

Com a final, la Maria i l'Enric, dels Amics del Ball d'Argentona, ens van ballar un tango amb un mestratge indiscutible.

La Nit del Tango va ser una èxit artístic i de públic que va superar totes les expectatives. Un molt bon motiu per continuar amb altres edicions.

